

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ. 'Αθηνῶν καὶ 'Επαρχιῶν ἑτησίαι δρ. 1.—'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 2. Οἱ βουλλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δεόν ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου», ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ γραμματόσημα οἰουδήπατε κράτους.—Γραφεῖον ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδοῦ Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπτά 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

"Ανθρωποι ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν. — Χαίρετε. — Περὶ ἐργα κλεπτομανίας. — Βλαττοῦται ἐν γένει ἢ αὐξάνει ἡ γονιμότης τῆς γῆς; — 'Ο Θωμᾶς Ἄλβας Ἐδισων. — Ἀεροβατικὴ μονομαχία. — Σύμμικτα ἐπιστημονικά. — Ἰδιωτικὰ ἀνιχνευτικὰ γραφεῖα. — Ποῖον εἶνε τὸ ἀφορώτερον ζῶον; — Ζῶα γελῶντα καὶ κλαίοντα. — Τὰ δισεκατομύρια τῶν προγόνων σας. — Τερπνὰ καὶ Περὶ ἐργα.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΝΑΣΤΑΝΤΕΣ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ

Παραδοξότατον καὶ συγκινητικώτατον συμβάν ἐγενετο πρὸ τινῶν ἐβδομάδων εἰς τὸ Tetzelsdorf τῆς κάτω Αὐστρίας. Τὰ γεγονότα εἰσὶν ἀξίοπιστα, διότι ἐκτίθενται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ δημάρχου τοῦ προαστείου. Ἡ σύζυγος ἐμπόρου τινὸς τοῦ προαστείου ἀπεβίωσεν ἐκ χρονίου νοσήματος, καὶ ἀφ' οὗ ὁ ἰατρὸς ἐπιστοποίησε τὸν θάνατον αὐτῆς, ἀπήχθη εἰς τὸ κοιμητήριον. Ὁ σύζυγος, ὅστις ἠγάπα αὐτὴν φιλοστόργως, διέταξεν, ὅτι πάντες οἱ δακτύλιοι αὐτῆς, τὰ ἐνώτια καὶ τὰ κοσμήματα νὰ μὴ ἀφαιρεθῶσιν, ἀλλὰ νὰ ἐνταφιασθῇ μετ' αὐτῶν.

Τοῦτο τάχιστα διεθρυλλήθη ἐν τῷ προαστείῳ, καδοποιοὺς δέ τις ἀπεφάσισε νὰ εἰσελθῇ διὰ ῥήξεως ἐν τῷ κοιμητηρίῳ καὶ νὰ πλουτήσῃ διὰ τῆς κτήσεως τῶν κοσμημάτων.

Νύκτα τινὰ εἰσελάτας προσεπάθησε νὰ ἀποσπάσῃ τὰ δακτυλίδια ἀπὸ τῶν δακτύλων τῆς νεκρᾶς γυναικός. Τοῦτο μὴ δυνηθεὶς νὰ κατορθώσῃ ἀπέκοψε τοὺς δακτύλους τοὺς φέροντας τὰ δακτυλίδια. Ἄλλ' εὐθὺς ἅμα ὁ κλέπτης ἐπραξε τοῦτο ἐκυριεύθη ὑπὸ φρίκης. Ἡ κατὰ τὸ φαινόμενον νεκρὰ γυνὴ ἢ ἐν βαθείᾳ ἀναισθησίᾳ μόνον διατελέσασα, ἔρρηξε κραυγὴν ἠχηράν. Ἡ ζῶη ἐπανῆλθεν εἰς αὐτήν, καὶ ἡμέρα ἠγγέθη ἐν τῷ φερέτρῳ τῆς ἐν ᾧ ὁ κλέπτης περίτρομος, ᾧχετο ἀπὼν ὅσον οἶόν τε τάχιστα.

"Ὅταν ἡ νεκρὰ γυνὴ ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ συζύγου τῆς, ὁ δυστυχὴς κατέστη ἐκφρων ὑπὸ τοῦ τρόμου, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον αὐτὴ κατέπεισεν αὐτόν, ὅτι ἐκείνη ἦτο αὐτὴ αὐτὴ ἢ σύνευνος αὐτοῦ ἧτις ἦν νεκρὰ, ἀλλ' ἧτις ἦδη ὅλη ἦν ζῶσα καὶ σφρόδρα πειναλέα.

"Ὡς πληροφοροῦμεθα ἐκ τινος ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου τοῦ Τέξου, τὸ δέκατον ἑννατον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ περιῆλθεν εἰς μεγάλην ἀθυμίαν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τριῶν τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐπορεύετο εἰς τὴν πόλιν Letroit. Ὁ ἀρχιτυμπανιστὴς White συγκατελέγετο μετὰ τῶν τεθνεώτων. Ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ ἔπεσεν ἐξαίφνης ἀθηνῆς, καὶ μετὰ φοβερὸν ἀγῶνα, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν εἰς τὸ Little Rock ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις, ἐγένετο δύωρος ἀνάπαυσις ἀγορασθέντος ἐνός φερέτρου. Ὁ White ἐτέθη ἐν τῷ φερέτρῳ, τὸ δὲ σύνταγμα ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του.

Μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἠτοιμάσθησαν διὰ νὰ συνδέσωσι δι' ἐλίκων τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου. Αἰφνης ὁ White ἤρξατο λακτίζων ρωμαλέως, ἠμιηγέρθη, καὶ ἤρξατο φωνάζων βροντωδῶς. Ἀμέσως μετηνέχθη, εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Little Rock, καὶ τὸσον καλῶς ἀνεκλήθη ἐκ τοῦ τάφου ὥστε εἰς ὀλιγώτερον τῶν δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς τελευτῆς του συνήντησε τὸ σύνταγμα.

"Ἀπὸ τοῦ Ἁγ. Λεονάρδου ἐλάβομεν ἀρτίως τὴν ἀκόλουθον μαγευτικὴν καὶ θαυμασίαν ἀφήγησιν, περὶ τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ ὅστις ἀνέζησεν. Πρὸ τινος χρόνου ἡ σύζυγος γνωστοῦ τινος ἐμπόρου τοῦ Ἁγ. Λεονάρδου ἠσθένησε, καὶ ἐσπέραν τινὰ τῆς δευτέρας ὁ ἰατρὸς ἐγνωμοδότησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσει πέραν τῆς ἐπομένης. Τὴν πρωίαν τῆς τρίτης ὁ ἰατρὸς ἀπεφάνθη ὅτι ἡ πάσχουσα εἶνε νεκρὰ, ἡ δὲ νοσοκόμος ἧτις τὴν περιεποιεῖτο ἐπεκύρωσε τὴν γνώμην του. Οἱ συγγενεῖς

της αποθανούσης γυναικός προσελθούτσι ἐγκαίρως τὴν ἐσαθάνωσαν, καὶ προθύμως ἐξετέλεσαν τὰ τελευταῖα θλιβερὰ καθήκοντα.

Περὶ τὴν δεκάτην παρὰ τέταρτον τὴν νύκτα τῆς τρίτης ἢ νοσοκόμος εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ἀνευ λυχνίας ὅπως λάβῃ τι. Ἐνῶ εὐρίσκειτο ἐν τῷ ζοφερῷ δωματίῳ, ἐξεπλάγη ἀκούσασα ἀμυδρὰν κραυγὴν προσρχομένην ἐκ τῆς κλίνης· ἐν ἧ ἔκειτο τὸ λείψανον, ἐξώρμησε δὲ τοῦ δωματίου ἐν τρομερᾷ φρίκῃ.

Ὁ χῆρος, ἀκούσας τὴν καταπληκτικὴν κραυγὴν τῆς νοσοκόμου, δραχάμενος λυχνίας τινός εἰσώρμησεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐξεπλάγη ἰδὼν τὴν σύζυγόν του ἐγερθεῖσαν ἐν τῇ κλίνῃ ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνός της.

Ἄυτη ἀμυδρὸς ἐπρόφερε τὰς λέξεις «Ποῦ εἶμαι;» καὶ πάλιν ἐπανάπεσεν εἰς βρῦν ὕπνον.

Τότε προτελθόντες οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ οἰκεῖοι ἀντήλλαξαν τὰ σάβανα διὰ καταλλήλων ἱματίων, καὶ περιόρου ἐντὸς μιᾶς καὶ ἡμιτείας ὥρας ἠγέρθη πάλιν.

Ἀνακάλυψις

Ἡ σύζυγος ἐν τινι χορῷ λέγει «Κύτταζε, Γεώργιε, ἐκεῖνος ὁ μεταξουργὸς χορεύει τώρα μέ, τὴν Ἄνναν μας διὰ τρίτην φοράν. Δὲν θὰ ἐπαοξενεύωμην, ἐὰν εἶχε κελὸν σκοπόν.»

Ὁ σύζυγος ἀπεκρίθη. «Καλὸν σκοπόν, ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος; Ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἐπιδιώκει εἶνε νὰ κλέψῃ τὸ δαίμα τῷ μεταξωτοῦ της ἐνδύματος.»

ΧΑΙΡΕΤΕ

Τὸ ἔθιμον τοῦ ἐρωτᾶν περὶ τῆς τοῦ ἡμετέρου φίλου ὑγείας εἶνε χαρακτηριστικὸν κοινὸν εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἐξ ἀνημνεύτων χρόνων. Ὑπάρχει σπουδαία διαφορά περὶ τὸν τύπον τὸν χρησιμεύοντα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἧτις εἶνε ἀξιοσημείωτος. Ἐν ᾧ ὁ Γερμανὸς ἐρωτᾷ «πῶς ἔχουσι τὰ ὑμέτερα;» Ὁ Γάλλος, λέγει, «πῶς διάγετε;» Ὁ Ἄγγλος «πῶς διάκεισθε; ἢ πῶς ἔχετε;» καὶ ὁ Ὀλλανδὸς «πῶς εὐρίσκεσθε;» Οἱ Ρῶσοι οἱ ἐθισθέντες ἀείποτε εἰς τὴν ὑποτέλειαν καὶ τὴν ὑποταγὴν, δὲν ἐρωτῶσι περὶ τῆς ὑγείας ὑμῶν, ἀλλὰ προσφέρουν ὑμῖν τὴν ταπεινὴν συμβουλὴν «Ἐχετε ὑπομονήν.»

Ὁ Ἴσπανὸς προσαγορεύει τὸν φίλον του διὰ τῆς εὐχῆς «εἶθε νὰ γίνητε μακρόβιοι!» Ὁ Σίνης «εἰσίσθητε καλῶς;» ἢ «Μήπως ἐφθείρετε τὴν πέψιν σας;» Ὁ Αἰγύπτιος, ὅστις πάσχει μεγάλως ἐκ τοῦ καύσωνος, ἐρωτᾷ «Ἰδρόνετε ἐλευθέρως;» Οἱ Πέρσαι λέγουσι «Εἶθε ἢ σκιά σας νὰ μὴ γείνη ποτὲ μικροτέρα!» Περὶ αὐτοῖς τὸ ἀλεξήλιον εἶνε σημεῖον εὐδαιμονίας. Ὁσφ πλουσιώτερος εἶνε ὁ Πέρσης, τόσφ μεγαλύτερον εἶνε τὸ ἀλεξιβρόχιον ἢ τὸ ἀλεξήλιον τὸ ὄποιον ἔχει τὴν συνήθειαν νὰ φέρη, ὥστε νὰ ἐπιρρίπτῃ εὐρυτέραν σκιάν. Ἐντεῦθεν πηγάζει ἡ ρῆσις τοῦ χαιρετισμοῦ αὐτῶν.

Οἱ Ἄραβες, ὡς ἀληθῶς πάντες οἱ Μωαμεθανοὶ οἵτινες τυρλῶς περρακολουθοῦν τὰ διδάγματα τοῦ Κορανίου, μεταχειρίζονται τὴν ἔκφρασιν «Ὁπως θέλει

ὁ θεός.» Οἱ Ἑβραῖοι, νομαδικὴ φυλὴ καὶ ἀποτροπίζόμενοι τὸν πόλεμον, μετεχειρίζοντο τὴν προσαγορεύσιν «Εἰρήνη.»

Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι, οἱ δεσπότες τοῦ ἡμίσεος κόσμου, ἔλεγον ἀλλήλοις «Ἐρωσθε.» Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ὑπερηφανεύμενοι ἐπὶ τῇ ἐξηρμένη θέσει ἢ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν κατεῖχον, προσηγόρευον ἀλλήλους διὰ τῆς ἀπλῆς λέξεως «χαίρετε.»

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΛΕΠΤΟΜΑΝΙΑΣ

Κυρία τις ἧτις διέτριβεν ἐν τινι προκστείῳ τοῦ Λονδίνου, περιώριζε τὴν προτοχὴν της ἀποκλειστικῶς εἰς κλειδιά, ἅτινα ἐσυνειθίζε νὰ ἐνταφιάζῃ εἰς τὸ περιβόλιόν της. Οὐδεμίαν θύρα ἢ σκευοθήκη ἦτο ἐφωδιασμένη διὰ κλειδίου, καὶ, ὅταν ἐξήρχετο διὰ νὰ ἀγοράσῃ τι ἐκ τῶν καταστημάτων προσεπάθει πάντοτε νὰ προσαρμόζῃ τὴν θύραν καὶ νὰ ἀραιῇ τὴν κλειδα. Ἡ προσοχὴ της δὲν ἐπεσπᾶτο κατ' ἐλάχιστον ὑπὸ τῶν κλειδίων ἐὰν μὴ ἦσαν ταῦτα ἐν χρήσει. Οἱ συγγενεῖς της ἐσυνειθίζον νὰ ἀγοράζωσι κλειδιά, καὶ νὰ τὰ ἀφίνωσι τῆδε κακεῖτε ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι ἐκεῖνη ἤθελε κορδέται τὸ πάθος της πρὸς τὸ περιεργὸν εἶδος τῆς συλλεκτικῆς μανίας, πλὴν μηδεμίαν προσοχὴν ἐδίδετο εἰς αὐτάς. Ἐν κλειδίον ἠδύνατο νὰ κεῖται ἐπὶ μῆνας ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς αἰθούσης τῆς ὑποδοχῆς χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐλαχίστην ἐπιθυμίαν πρὸς ἐνταφιασμὸν αὐτοῦ, ἐὰν ὅμως ἐτίθετο εἰς χρῆσιν, βεβαίως ἠθέλε κρυβῆν κἀτωθεν ἐνὸς ποδῶς χόματος πρὶν ἢ παρῆλθωσὶ πολλοὶ μῆνες.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἱατρός τις τὰ μάλα γνωστός ἀνέπτυξεν ἀπεριόριστον κλίσην πρὸς τὰ προσόψια. Οὗτος ἐσυνειθίζεν ὅσον οἶόν τε συνεχῶς νὰ ζητῇ συγγνώμην, διότι ἐχρειάζετο ἐν προσόψιον κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐπιστημονικῶν του καθηκόντων καὶ συνήθως ἐπτοίβαζεν αὐτὸ εἰς τὸ εὐρύχωρον ὀπίσθιον θυλάκιον τοῦ ἐπενδύτου του, ἐὰν ἐστοχάζετο ὅτι οὐδεὶς παρετήρει αὐτόν. Λίαν περιεργὸν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπετέλει τελείαν αὐθεντίαν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κλεπτομανίας, ἀπαγγέλλων πολλάκις ἐμβριθεστάτους λόγους περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἴσως τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον γεγονός τῆς κλεπτομανίας ἦτο ἀνθρώπου τινός, ὅστις ἀπεποιεῖτο νὰ τρώγῃ τροφήν τινα εἰ μὴ ἔκλεπτε αὐτήν. Ἡ ἀλλόκοτος αὕτη ἰδέα του ἔλαμεν αὐτὸν πολλάκις νὰ ὑπομείνῃ τοιαῦτα παρατεταμένα γεγονότα, ὥστε μετὰ δυσκολίας περιερέρετο πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς βεβιασμένης τροφδοσίας. Οἱ ὑπηρέται του ἠναγκάζοντο νὰ ἐπιτηροῦσιν αὐτὸν διαρκῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ διατελεῖν ἐν γνώσει καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς ἢ ἠσθιεν. Ἐπὶ τέλους, ἐπενόησαν μέσον τι ὅπως τὸν κάμωσι νὰ τοῦς ἀπαλλάξῃ ταύτης τῆς ἀνησυχίας. Οὗτοι ἐκρυπτον τρόφιμα πολυποικίλια, τὰ ὅποια ὁ κύριος αὐτῶν συνήθως ἀνιχνεύων μετεχειρίζετο πρὸς συντήρησιν ἐξουτοῦ.

Ζήτησις ὀδοντοῦατροῦ.

«Ποῦ κατοικεῖ ἐκεῖνος ὁ νέος ὀδοντοῦατρός; Ἄστυνομικός κλητήρ. «Ἐννοεῖτε τὸν ἐξάγοντα τοὺς ὀδόντας ἀνωδύως;»

Ἐνός. «Μάλιστα.» Ἄστυνομικός κλητήρ. «Κάμψον τὴν γωνίαν ἐκεῖνην. Δὲν θὰ δυσκολευθῆτε νὰ εὕρητε τὴν κατοικίαν του. Δύνασθε νὰ ἀκούσητε τοὺς πάσχοντα ὀλολύζοντα ἐξ ἀποστάσεως ἡμίσεος μιλίου.»

ΕΛΑΤΤΟΥΤΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ Η ΑΥΞΑΝΕΙ Η ΓΟΝΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ;

Κατὰ τὸν Kains—Jackson, ἡ γῆ ἀπόλλυσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς γονιμότητα. Τὰ μέρη τῆς γονίμου γῆς κατελήρθησαν, διὰ τοῦτο τὰ μέλλοντα εἰσοδήματα καὶ τὴν μέλλουσαν ζωικὴν καὶ φυτικὴν τροφήν, κατὰ τὰ ἐπερχόμενα ἔτη, θέλομεν ἀπολαμβάνει μόνον διὰ μειζονος ἢ κατὰ τὸ παρὸν δαπάνης. Φρονεῖ προσέτι ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐνεργούμενον ἐδαφιαῖον σχηματισμὸν, ἢ ἀναλογία τῆς ἐξαντλήσεως εἶνε μεγαλύτερα τῆς ἀναπληρώσεως. Ἄπ' ἐναντίας, πολλοὶ φρονοῦν ὅτι ὅταν ὁ κόσμος ἐκπολιτίζεται, τόσον εὐδοκίμει κατὰ τὴν γονιμότητα. Ἐξ ὄλου τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς γῆνης ἐπιφανείας τῆς σφαιρας, μόνον 5 1/2 τοῖς % εἶνε καλλιεργήσιμα, τῶν δασῶν, ἐρήμων καὶ ὄρεων καταλαμβάνόντων τὸ ὑπόλοιπον, ἀλλὰ, μεθ' ὅλην τὴν ἀπέραντον τοῦ πληθυσμοῦ αὐξήσιν, ἡ καλλιεργημένη μερὶς φαίνεται συμβαδίζουσα πρὸς τὰς βιοτικὰς ἀνάγκας, ἀφθονα δὲ ποσὰ τροφῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τὰ ζῶα παράγονται εἰσέτι. Ὡς πρὸς τὴν καλλιεργημένην γῆν, χάρις εἰς τὴν κατάλληλον περιποίησιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιστημονικῆς γεωπονίας, κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα ἐδιπλασίασε τὰ προϊόντα αὐτῆς. Κατὰ τὸ 1889, τὸ προϊόν τοῦ σίτου ἀνῆλθεν εἰς ἐν ἑκατομμύριον κοιλῶν (1 κοιλὸν ἴσον ὀκάδ. 20) πλέον τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἐν ᾧ τὸ ἐμβαδὸν τῆς χώρας ἦτο περίπου ἑκατὸν χιλιάδας στρεμμάτων μικρότερον. Ταῦτο τοῦτο παρετηρήθη καὶ εἰς τὴν βρώμην, καίτοι οὐδεμίαν πρόσθετος γῆ ἐχρησιμοποίηθη, ἢ ἐσοδία ὑπερέβη τὸν προηγούμενον μέσον ὅρον κατὰ ἐξ ἑκατομμύρια περίπου κοιλῶν—ἀνεῦ σπουδαιότερου καλλιεργητικῆς συστήματος καὶ ἀφθόνου χρήσεως λιπασμάτων. Καὶ οὕτω γενήσεται καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον, ἄχρις οὐ ἐπιτευχθῆ τὸ ἄκρον ὅριον ἢ ἡ ἐπιδεδεικτικὸς τοῦ ἐδάφους. Ἐννοεῖται ὅτι θέλουν συμβῆ εὐκραεῖς καὶ δυσκραεῖς χρονοκαιραὶ, κατὰ τὴν κλιματικὴν ἐπιρροήν. Ἐν Ἀυστραλίᾳ μόνον διὰ μέσου δεξαμενῶν καὶ σφύρονος ἀρδεύσεως τὰ προϊόντα τῆς χώρας δύνανται νὰ αὐξήθωσι κατὰ 200 τοῖς %.

Ο ΘΩΜΑΣ ΑΛΒΑΣ ΕΔΙΣΩΝ

Ὁ μέγας οὗτος τοῦ κόσμου ἠλεκτρολόγος, ἤρξατο

τὸ στάδιόν του ὡς νεοσυλλέκτης παῖς κατὰ τὸ μέγα σιδηροδρομικὸν σύμπλεγμα τοῦ Καναδά, ὅταν δὲ ἦτο μόνον δωδεκαέτης οὐχὶ μόνον ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀλλὰ καὶ ἐβοήθη πρὸς συντήρησιν τῶν γεννητόρων του. Τοσοῦτον δὲ ἦν δραστήριος ὥστε μετ' ὀλίγον παρέλαβε τέσσαρα μειράκια διὰ νὰ τὴν βοηθῶσι νὰ πωλῇ τὰς ἐφημερίδας του. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον κτηνώδης τις νέος ἐσθήκωσε τὸν νέον Ἐδισὼν ἐκ τῶν ὧταν ὡς ποιὴν διὰ τι ἀσήμενον ἀδίκημα, τοῦτο δὲ ἐβλάψε τὴν ἀκοὴν τοῦ νέου διὰ βίου. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ βίου αὐτοῦ σταδιοδρομίαν ἠτύχησε νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ σταθμάρχου, παρὰ τῷ Port Huron.

Ὁ μικρὸς παῖς ὠδεύε παρὰ τὴν γραμμὴν ἀκριβῶς ἐνῶ ταχυδρομικός τις συρμὸς ἐπλησίαζε, καὶ ὁ νέος Ἐδισὼν, εἰς οὐδὲν τιθέμενος τὸν κίνδυνον αὐτοῦ ἐπέδρασε μετὰ τῶν σιδηρῶν γραμμῶν καὶ ἔσπασε τὸ παιδίον ὅπερ παρέδωκε εἰς τὸν πατέρα. Ὁ σταθμάρχης γινώσκων τοῦ Ἐδισὼν τὴν κλίσην πρὸς τὸν τηλεγράφων, τῷ ἐπέτρεψε νὰ μάθῃ τὸν χειρισμὸν αὐτοῦ, ὡς ἐκτίμησιν τῆς ἥρωικῆς του συμπεριφορᾶς. Δοθείσης ταύτης τῆς εὐκαιρίας, τῆς μόνως ἦν ἐκεῖνος ἐπεδίωκεν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, τὸ μέλλον του ἐδημιουργήθη.

ΑΕΡΟΒΑΤΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Ἡ περιεργότερα μονομαχία ἧτις ἔως ἐγένετό ποτε διεξήχθη τῷ 1803. Αὕτη ἦτο κυρίως Γαλλικὴ ἰδιοτροπία, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ συμβῆ ἐν οὐδεμίᾳ ἄλλῃ κινωνίᾳ ἐκτὸς τῆς Γαλλικῆς. Ὁ K. de Granpre καὶ ὁ K. Pique ἤρισαν ἕνεκα ζηλοτυπίας ἀφορώσης κυρίαν τινά.

Συνεφώνησαν λοιπὸν νὰ μονομαχήσωσι πρὸς κανονισμὸν τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν, καὶ πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἐξάψεως τοῦ ὄργιλου πάθους, ἀνέβαλον τὴν μονομαχίαν ἐπὶ ἓνα μῆνα συναινεσάσης ἐπὶ τέλους τῆς κυρίας νὰ προσφέρῃ τὴν χειρὰ της εἰς τὸν ἐπιζήσαντα ἐκ τῶν δύο, ἐὰν ὁ ἕτερος ἐφονεύετο. Οἱ μονομάχοι ἐμελλον νὰ μονομαχήσωσιν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Δύο δὲ ἀερόστατα κατασκευάσθησαν ἀκριβῶς ὅμοια.

Κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν, ὁ de Granpre καὶ ὁ μάρτυς του εἰσῆλθον ἐν τῷ φορεῖῳ ἐνὸς ἀεροστάτου, ὁ Pique καὶ ὁ μάρτυς του ἐν τῷ τοῦ ἐτέρου, τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐν τῷ Κήφῳ τοῦ Κεραμεικοῦ, ἐν τῷ μέσῳ ἀπέρου συρροῆς θεατῶν. Οἱ κύριοι ἐμελλον νὰ πυροβολήσωσιν, οὐχὶ ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἐτέρου, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἀεροστάτου τοῦ μὲν πρὸς τὸ τοῦ ἐτέρου, διὰ νὰ τοὺς κατακρημνίσῃ διὰ τῆς φυγῆς τοῦ αἰερίου καὶ ἐπειδὴ τὰ πιστόλια δυσκόλως ἠδύνατο νὰ χρησιμεύωσι πρὸς τοῦτο, ἑκάτερος τῶν ἀεροναυτῶν παρέλαβεν ἐν τρομπόνιον (πλατύστομον ὄπλον) ἐν τῷ φορεῖῳ του.

Δοθέντος τοῦ σημείου τὰ σχοινία τὰ κρατοῦντα τὰ φορεῖα ἐκόπησαν, καὶ τὰ ἀερόστατα ἀνῆλθον. Ὁ ἀνεμὸς ἔπνεε μέτριος, ἐκράτει δὲ τὰ ἀερόστατα μακρὰν ἀλλήλων εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν ἀπόστασιν περίπου ὀγδοήκοντα μιλίων. Ἀφ' οὗ ἐφθασαν ἡμισυ μίλιον ὑπε-

ράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐδόθη τὸ προσυμπεφω-
νημένον σημεῖον τοῦ πυροβολισμοῦ. Ὁ Κυρ. Pique ἐπυ-
ροβόλησεν ἄλλ' ὅμως ἀπέτυχεν. Ἐπυροβόλησε δὲ καὶ ὁ
Granpre διαπεράσας τὸ ἀερόστατον τοῦ Pique. Τὸ
ἀερόστατον κατέπεσε, τὸ φορεῖον κατέβη μετὰ φρι-
κώδους ταχύτητος, καὶ ὁ Pique καὶ ὁ μάρτυς αὐ-
τοῦ κατασυνετρίβησαν. Ὁ de Granpre ἐξηκολούθησε
τὴν ἀνάβασίν του ἐν θριάμβῳ, περατώσας τὸν ἀεροπό-
ρον πλοῦν αὐτοῦ ἐπιτυχῶς εἰς ἀπόστασιν ἑπτὰ λευγῶν
ἀπὸ τοῦ Παρισιῶν.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

ἦλθε ποτὲ ἡ κομήτης εἰς ἐπαφήν μετὰ τῆς Γῆς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πυρῆνα κομήτου τινός, οὐδέ-
ποτε μνημονεύεται περίστασις ἐπαφῆς μετὰ τῆς γῆς.
Σήμερον, ὅμως, τοῦλάχιστον ἐπαφὴ μετὰ τῆς γῆς ἢ
τῆς ἀτμοσφαιρας αὐτῆς καὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου,
ἡμεῖς ἢ γῆ διήλθε διὰ τῆς οὐρᾶς τοῦ μεγάλου κομή-
του τοῦ 1861, κατὰ τὸν μῆνα Ἰουνίου ἐκείνου τοῦ
ἔτους, καὶ ἐβουβίσθη ἐν αὐτῇ ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας
ὥρας. Κατὰ τὸν ἀστρονόμον Ἀραγῶ, τὸ φαινόμενον
τοῦτο οὐδέποτε πρὶν εἶχε συμβῆ. Ἐάν κομήτης ἤρ-
χετο εἰς ἐπαφήν μετὰ τῆς γῆς, μόνος αὐτός, κατὰ
τὴν πιθανότητα, ἤθελε πάθει. Ἡ γῆ, φρονούσιν,
οὐδέποτε ἠδεν ἐξοβελισθῆ τῆς τροχίας τῆς, οὔτε διατα-
ραχθῆ κατ' οὐδένα τρόπον. Τὸ μόνον ἀποτέλεσμα καθ-
' ἑσθ' ἀφορᾷ ταύτην, ἤθελε εἶναι μεγαλοπρεπὴς παρά-
στασις ἐξοβελιζομένου ἀστέρων τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς
γῆς ἐνεργούσης ὡς τελεία ἀστὴρ, καὶ καταστρεφούσης
τῶν σμικροτήματα τοῦ κομήτου τὸσον ταχέως ὅσα εἰσ-
ρηματικῶς εἰς αὐτήν. Τῷ 1832 περιεμάνετο ἐπαφὴ
μετὰ τῆς γῆς τοῦ κομήτου τοῦ Βιάλα, ἣτις ἐνέβαλε πολλοὺς
ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλ' ὁ κομήτης ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς
σφαιρικῆς τροχίας περιπύου ἐν μῆνα πρὸ τῆς ὠρισμένης προ-
βλεψῆς, καὶ ἐντεῦθεν ἀπεσοβήθη ἢ σύγκρουσις. Ἐάν
συμπεριεβῆ μετὰ τῆς γῆς ἢ μετὰ τινος ἄλλου πλανη-
τικοῦ σώματος τοῦτο εἶνε ἀγνωστον, ἀλλ' ἔκτοτε συν-
εβῆ καὶ ἐξηρανόθη ὁ κομήτης ἐκ τῆς ὄψεως τῶν
ἀνθρώπων.

Ποῖοι ἄνθρωποι ἔχουσι κρατίστην τὴν ὄρασιν;

Ὅσον ἄλλο αἰσθησις, ἢ τῆς ὁράσεως βελτιού-
ται, ὡς καὶ τῆς χρήσεως ὑπὸ ὑγιεινᾶς συνθήκας, καὶ, διὰ
τὸ αὐτὸ, οἱ ἀσκούντες τὰ μάλιστα ἐν ὑπαίθρῳ τὴν ὄρα-
σιν, ὡς καὶ τὸ ἡλιακὸν φῶς κέκτληται κρατίστην
τὴν ὄρασιν. Ἐν γένει, αἱ ἄγρια φυλαὶ ἔχουσι ὀξύτα-
την τὴν ὄρασιν, ἢ προσκτῶνται διὰ τῆς κυνηγεσίας.
Ὁ ἐξ ὠρίων τῶν νήσων τοῦ Σολομῶντος (ἐν τῇ Αὐ-
στραλίᾳ) εἶνε ὀξυδρεκέστατοι θεωροῦντες ἀπομει-
κρωμένα ἀντικείμενα, οἷον πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ
ἐπὶ τῇ κερκιδίᾳ εἰς πυκνὸν φύλλωμα περίπου 60

ἢ 90 ποδῶν τὸ ὕψος. Οἱ ποιμένες καὶ οἱ ναῦται εὐ-
μοιροῦν καλῆς ὁράσεως, οἱ δὲ Ἑσκιμῶι ἀνακαλύπτουν
λευκὴν ἀλώπεκα ἐν τῇ χιόνι εἰς μεγάλην ἀπόστασιν,
ἐν ᾧ οἱ Ἀραβες τῶν ἐρήμων τῆς Ἀραβίας τοιαύτην
δύναμιν ὀπτικὴν ἔχουσι, ὥστε κατὰ τὰς ἀπεράντους
τῆς ἐρήμου πεδιάδας ἀνακαλύπτουν ἀντικείμενα ἀό-
ρατα εἰς τὸν συνήθη ὀφθαλμόν, εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς
μέχρι δέκα μιλίων. Μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν
οἱ Νορβηγοὶ κέκτληται καλλιτέραν ὄρασιν πλείστων
ἐὰν μὴ πάντων τῶν ἄλλων, καθότι οὗτοι γενικώτερον
ἐκπληροῦσι τοὺς ἀναγκαίους ὄρους. Ὁ λόγος οὗ ἔνεκα
ἢ ὀπτικῆ ἀτέλεια πλεονάζει ἐν ταύτῃ καὶ ἄλλαις
χώρῃς τῆς Εὐρώπης κείται εἰς τὴν ὑπερβολικὴν με-
λέτην τῶν βιβλίων τὴν ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ καὶ ἐντὸς
κακῶς φωτιζομένων δωματίων γινομένην.

Γόνιμος ἔγγελος.

Ἐσχάτως συνελήφθη ἔγγελος ἐν Σκωτίᾳ, ἔχων
μῆκος τριάκοντα δύο δακτύλων, καὶ ζυγίζων περίπου
διακόσια ἐξήκοντα δράμια. Ἡ ὠσθήκη εἶνε μῆκος
σχεδὸν δώδεκα δακτύλων ὡς εὐρίσκειτο ἐντὸς τοῦ
ἰχθύος, ἀλλ' ἐξαχθεῖσα ἦτο ὡς ἔγγιστα τριάκοντα δα-
κτύλων τὸ μῆκος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπεριεχο-
μένων ὠν ὑπελογίσθη εἰς 10,077,000 πάντα ἐν
καλῇ καταστάσει ἀναπτύξεως, καὶ τινὰ σχεδὸν ὄριμα.

Ὁ ἔγγελος οὗτος συνελήφθη ἐν τῷ κρουῶ ὕδρο-
φόρου σωλῆνος μετοχετεύοντος τὸ πόσιμον ὕδωρ εἰς
τινα Σκωτικὴν πόλιν, καὶ τούτου ἔνεκα ἐπεσπάσατο
τὴν προσοχὴν πάντων.

Ἐάν, καθ' ὑπόθεσιν, κενωθῆ ἡ ὠκεᾶ-
νεος κοίτη, ἐπὶ πόσα ἔτη οἱ ποταμοὶ τοῦ
κόσμου ἔπρεπε νὰ βάλλωσιν εἰς αὐτὴν ἕως
οὗ πάλιν πληρωθῆ, ὑποθέτοντες ὅτι οὐδε-
μία ἀπόλειπα προσγίνεται ἐκ τῆς ἐξατμί-
σεως;

Οἱ ὠκεανοὶ καὶ αἱ θάλασσαί ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
τῆς σφαιρας, οἱ παριστῶντες 143,000,000 τετρα-
γωνικὰ μίλια μετὰ βάθους κατὰ μέσον ὄρον 2,000
ὄργυιων, ὑπολογίζονται ὅτι περιέχουσι 3,270,600 δι-
σεκατομμύρια τόνων ὕδατος. Ἐάν ὅλον τοῦτο ἐξητμί-
ζετο καὶ αἱ λεκάναι ἀπεξηραίνοντο, ὑπελόγησαν ὅτι,
κατὰ λόγον τριάκοντα ἐξ κυβικῶν μιλίων καθ' ἡμέραν—
ἅπαντα ἢ ροὴ τῶν ποταμῶν τοῦ κόσμου—ἤθελον
χρησιθῆ 35,000 ἔτη πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ σχημα-
τισμὸν τελείας περιοχῆς ὄλων τῶν θαλασσῶν, ὡς ὑφί-
στανται ἐπὶ τοῦ παρόντος. Καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύ-
την δεῖν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν ἐξῆς, δηλαδή, ὅτι
οἱ ποταμοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει νὰ ρέωσι μετὰ τῆς
ἐνεστώσης αὐτῶν δυνάμεως, ὅπερ, πράγματι, ἤθελον
εἶναι ἀδύνατον, ἐὰν ἡ ὠκεάνειος κοίτη κενουῖτο καὶ
ἀπεξηραίνετο. Ἐάν τοιοῦτό τι συνέβαιεν αἱ ὠκεᾶ-
νιοὶ κοίται ἤθελον εὐθὺς πάθει ταῦτό τοῦτο, ὃ ἔστιν
ἤθελον ὡσαύτως κενωθῆ, καθότι ἡ θάλασσα τυγχάνει
ἢ μεγάλη αὐτῶν πηγὴ τῆς ὕδατινῆς προμηθείας.

Ἐπολογίζουσι ὅτι κατ' ἔτος ἐν στρώμα ὄλου τοῦ ὠ-
κεανοῦ, δέκα τέσσαρας πόδας τὸ πάχος, ἀναλαμβάνει-
ται εἰς τὰ νέφη, καὶ ἐπανακάμπει εἰς τὴν γῆν ἐν εἴ-
δει βροχῆς, ἐφοδιάζον τὰς πηγὰς καὶ τοὺς ποταμοὺς
αὐτῆς δι' ὕδατος. Ἀναστείλατε τὴν προμήθειαν ταύ-
την καὶ οἱ ποταμοὶ τοῦ κόσμου θέλουσι ἀμέσως ἀποβῆ
σταγόνες ὕδατος οἷτινες μετ' οὐ πολὺ θέλουσιν ἐξαφα-
νιθῆ, ἀδυνατοῦντες τῷ λοιποῦ νὰ πληρώσωσι τὴν
θάλασσαν μέχρι τῆς παρούσης αὐτῆς ἐκτάσεως.

Ταχύτης τῶν σφηκῶν καὶ τῶν μελισσῶν.

Δημοσιογράφος Σκωτος λέγει ὅτι ἔρρανε σφήκας καὶ
μελίσσας διὰ ροδόχρου κόνεως, καὶ ἀνεκάλυψεν ὅτι
διὰ τοιοῦτου ραντισματος δύνανται εὐκόλως νὰ συμβα-
δίξωσι μετὰ τῶν ταχίστων συρμῶν, ὅταν κατέρχων-
ται ἐν τάχει τὴν «Κορυφὴν τοῦ Sharp», τὴν φοβερω-
τάτην κατωφέρειαν. Καὶ δὲν ἐφέροντο αὐταὶ ὑπὸ τῆς
ὄρμης τοῦ ἀέρος τῆς ὑπὸ τοῦ συρμοῦ προσγινομέ-
νης. Αὐταὶ εἰσήρχοντο καὶ ἐξήρχοντο τοῦ παραθύ-
ρου, ἐνίοτε μὲν ἀφανιζόμεναι ἐπὶ ἐν ἢ πλείονα λε-
πτὰ, πολλάκις δὲ ἐπανερχόμεναι ἐπανεπιλημμένως. Εἰς
ἀποστάσεις πέντε μέχρι δέκα μιλίων ἔμενον ὀπισθεν,
ὅταν ἄλλαι κατελάμβανον τὴν θέσιν των.

Ἐξείς τῆς Ἰνδικῆς ὀφιοειδοῦς κεφαλῆς.

Ἡ Ἰνδικὴ ὀφιοειδὴς κεφαλὴ συμμορφουται πρὸς
τὴν χρονοκαιρίαν ὅταν ἡ λίμνη ἐν ἣ διατρίβει ἀ-
ποξηρανθῆ ὀλοσχερῶς ἀποταμιεύουσα ἀρκετὸν ὕδωρ
ἐντὸς τοῦ εἰδικοῦ αὐτῆς θαλάμου διὰ νὰ ὑγραίνῃ τὰ
βράγγια τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τῆς δοκιμασίας.
Αὐτὴ δύναται τοιοῦτοτρόπως νὰ διαμηνῆ ἐπὶ πολὺν
χρόνον ἐν ναρκώδει καταστάσει, ἐνταφιασμένη ἐντὸς
τῆς ξηρᾶς κοίτης τῆς λίμνης. Πρὸςβῦται κάτοικοι τῆς
Ἰνδίας διηγούνται ὅτι οἱ ἰχθύς οὔτοι ἐπιζῶσιν ἐπὶ
πολλὰ ἔτη ἐν ἀμφιβόλῳ ζωτικῇ καταστάσει, καὶ ὅτι
ὅταν αἱ λίμναι, αἵτινες διετέλεσαν ξηραὶ ἐπὶ πολλὰς
συνεχεῖς χρονοκαιρίας, πληρωθῶσιν αἴφνης ὑπὸ ραγ-
δαίων βροχῶν, βρίθουσι διὰ μιᾶς ἀκμαίων ὀφιοειδῶν
κεφαλῶν.

Ἡ ψυχικὴ λύπη καὶ ὁ καρκίνος

Ἡ ψυχικὴ λύπη, λέγει ὁ Dr. Herbert Snou, ἐν
τῷ Καρκινοθεραπευτηρίῳ, εἶνε ἡ κυρία ὑφίσταμένη αἰ-
τία τοῦ καρκίνου. Ἡ σπουδαιότης αὐξήσεως τῶν καρκι-
νοειδῶν παθήσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὀφείλεται
εἰς τὰς ψυχικὰς λύπας τὰς προξενουμένας ὑπὸ τῆς
καλπαζούσης, ἐπιδρομῆς τοῦ νεωτέρου βίου. Κατὰ τὸ
1864 ἡ ἀναλογία τῶν πασχόντων ὑπὸ τοιοῦτου νο-
σήματος ἦτο 385 πρὸς τὸ ἑκατομμύριον, κατὰ τὸ
1888 ἀνῆλθεν εἰς 610—ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποβιώσεων
κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ὦν 6,284 ἄρρενα καὶ 11
222 θήλειαι ἢ 17,506 ἐν συνόλῳ.

Ἐχωρὶς οὗ ἡ κοινωνία περιέβητο κάπως εἰς γαληνό-
τερον πέλαγος, ἀποραίνεται ὁ διδ. Snou, ἐν τῇ αΔε-

κάτῃ ἐννάτῃ Ἑκατονταετηρίδι» δυνάμεθα νὰ προεί-
πωμεν ὅτι αἱ παθήσεις τοῦ καρκίνου ἔσονται πλείονες
προϊόντος τοῦ χρόνου.

Ἐπάρχει δένδρον τι χρησιμεύον πρὸς κατασκευὴν ἰστών ἐν τῷ Βρετανικῷ Ναυτικῷ;

Ἀπὸ τῆς ναυπηγήσεως τῶν σιδηρῶν καὶ τῶν χα-
λυβδίνων σκαφῶν οἱ ξύλινοι ἰστοὶ περιήλθον εἰς ἀχρη-
σίαν, ἐπειδὴ οἱ κοῖλοι σιδηροὶ προτιμῶνται ὡς ὄντες
καὶ στερεώτεροι καὶ ἐλαφρότεροι. Ἐπὶ τοῦ παρόντος
ὑπάρχουσι μόνον περίπου εἴκοσι ἐπτὰ ξύλινα σκάφη
ἐν τῷ Βασιλικῷ Ναυτικῷ, ταῦτα μόνον ἔχοντα ἐν χρή-
σει ξυλίνους ἰστούς. Ἡ χρησιμεύουσα ξυλεία πρὸς κα-
τασκευὴν ἰστών ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ κομίζεται ὡς ἐπὶ τὰ
πλείστον ἀπὸ τῶν λιμένων τῆς Βαλτικῆς, τῶν ἐλκ-
τῶν τῆς Νορβηγίας θεωρουμένων πάντοτε στερεωτέ-
ρων καὶ καλλιτέρων. Ἡ ἐλάτῃ τῆς Σπρούσης χρησι-
μεύει περισσώτερον, καθόσον τὸ ξύλον τοῦτο εἶνε λευ-
κότερον, ἐλαφρότερον, ἤττον ρητινώδες καὶ ἐλαστικώ-
τερον τῆς Σκωτικῆς πεύκης, ἐπὶ τῆς ὁποίας τόσοι ἔξο-
χοι ἰστοποιοὶ στηρίζουσι τὴν ἐμπιστοσύνην των. Ἡ ξυ-
λεία τῆς πεύκης τῆς Βορείου Ἀμερικῆς χρησιμεύει ἀ-
ποκλειστικῶς πρὸς κατασκευὴν ἰστών τῶν Ἀμερικανι-
κῶν πλοίων, πολλὰ δὲ ὠραῖα δένδρα μεταφέρονται εἰς
Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ νομοῦ τῆς Maine πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον.

Ἰδιωτικὰ ἀνιχνευτικὰ γραφεῖα

Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἰδιωτικῶν ἀνιχνευτικῶν καὶ
ἀνακριτικῶν γραφείων ἐν Λονδίῳ ἀποδείκνυσι ὅτι
πλείστοι καὶ πολυεῖδεις λαθραῖαι πράξεις διαπρατ-
τοῦνται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Τὰ γραφεῖα
ταῦτα εἰσὶν, ἐννοεῖται, ὅλως κεχωρισμένα τοῦ ἀνιχνευ-
τικοῦ τμήματος τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, καὶ ἀποτε-
λοῦσι πάντῃ διάφορον ἐργασίαν. Εἰσὶν ὅμως ἠνεωγμένα
ὅπως ἐκτελῶσι πᾶν εἶδος ἀνιχνευτικῶν καὶ ἀνακριτι-
κῶν ἐργασιῶν, ἐγκληματικῶν ἢ ἄλλων.

Πολλὰ τούτων τῶν ἰδιωτικῶν ἀνιχνευτικῶν γρα-
φείων διευθύνονται ὑπὸ ἰκανῶν καὶ πεπειραμένων ἀν-
δρῶν, ὧν πλείστοι διετέλεσαν πρὶν μέλη τοῦ ἐγκλημα-
τικοῦ ἀνιχνευτικοῦ τμήματος, ὡς ὀνομάζεται νῦν ἡ ἀ-
νιχνευτικὴ δύναμις, ἔχουσι δὲ τὰ προσόντα διὰ ταύτην
τὴν δυσχερῆ καὶ ἀκρισοφαλῆ ἐργασίαν, ἐν ᾧ ἄλλα δια-
χειρίζονται ὑπὸ μικροκαλεπτῶν καὶ ἀπατελώνων, ὧν ἡ
ἀρχικὴ ἐργασία συνίσταται εἰς τὸ ἀρπάξαι καὶ ἀπο-
σπᾶν ἀμοιβὰς ἀπὸ τοῦ πελάτας των οἷτινες ἐμπιστεῖ-
ονται τὰς ὑποθέσεις των εἰς αὐτά, προτιμῶντες νὰ πλη-
ρώσωσιν ἢ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτοὺς
κίνδυνον.

Πολὺ ὑπάρχει τὸ ρομαντικὸν καὶ τὸ μυστηριώδες
τὸ περιβάλλον τὴν τέχνην τῶν ἀνιχνευτῶν, ἵσως πλεόν
ἄλλης τινός ἐργασίας ἢ ἐπαγγέλματος ἀλλὰ, γυμνου-
μένη, ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐργασίαν, τοῦ ρομαντικοῦ καὶ
τοῦ μυστηριώδους, καθίσταται κοινὸν χαρκκτῆρος. Τὸ

πρώτιστον ἔργον αὐτῶν εἶνε τὸ ἐπαγρυπνεῖν ὑποπτα πρόσωπα διὰ διαφόρους σκοπούς, ἰχνηλατοῦντες ἀποσιάζοντες φίλους καὶ ἄλλους οἵτινες ἄνευ λόγου ἐξαφνίζονται, πληροφοροῦμενοι περὶ λιβέλλων, ἀπωλείας, ἀπάτης καὶ κλοπῆς, καὶ ἐρευνοῦντες περὶ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων παντὸς εἴδους.

Πολλὰ τῶν γεγονότων τούτων εἰσι πολὺπλοκα καὶ ἀνώμαλα ἀλλ' ὄντα ἰδιωτικῆς φύσεως οὐδέποτε περιέρχονται εἰς τὴν δημοσιότητα ἢ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς. Πολλάκις ταῦτα ἀπαιτοῦσι σπουδαίαν δαπάνην καὶ μεγὰλ᾽ χρηματικὰ ποσά, πρὸς δὲ καὶ μεγάλην δεξιότητα καὶ ἰκανότητα περὶ τὴν ὀρθὴν ἀνίχνευσιν αὐτῶν.

Ὁ ἰδιωτικὸς ἀνιχνευτὴς ἐνασχολεῖται κυρίως περὶ τὰ διαζύγια ἐξ ὧν πορίζεται τὴν λείαν του. Πάντα σχεδὸν τὰ διαζύγια ἐν Ἀγγλίᾳ διεξάγονται ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυρίας λαμβανομένης ἐν τοῖς γραφείοις. Ἐν τινι προσφάτῳ σημαντικῇ δίκῃ ἐπληρώθησαν ἀμοιβαί, ἀνερχόμενοι εἰς ἑνεκαοσίας λίρας καὶ ἐπέκεινα; ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος εἰς ἐν τῶν γραφείων τούτων διὰ «μαρτυρίαν» ἧτις ἀπεδείχθη ὅτι ἐτεκτάνθη καὶ ἐσφυρηλατήθη πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν. Πλεῖσταί ἐταιρίαὶ συνηγῶν ἐπασχολοῦσι τοὺς ἰδιωτικούς ἀνιχνευτὰς ὅπως συλλέξωσι λεπτομερείας περὶ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, ἢ παράσχωσι μαρτυρίας καὶ πληροφορίας πολυειδεῖς. Ἄλλ' ὅταν σπουδαῖαι καὶ ἂν ἦναι αἱ λεπτομέρειαι αἱ συλλεγείσασιν καὶ δοθῆσιν ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικῶ ἀνιχνευτοῦ, ἢ μαρτυρία του, πάντοτε παραλαμβάνεται μετὰ τινος δυσπιστίας καὶ ὑπονοίας ὑπὸ τῶν δικαστῶν.

Υπάρχουσι πολλοὶ ἔχοντες φυσικὴν τάσιν εἰς τὸ περιπλανᾶσθαι πρὸς λείαν καὶ εἰς τὸ κατασκοπεῖν ἐκ τοῦ σύνεγγυς, καὶ τούτου ἕνεκα εἰσὶν ἀρμοδιότατοι πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, καίτοι μὴ ἐνασχολούμενοι ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τοῦτο. Ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ φύσει θηρευτικὸν ζῷον, ἀλλ' οὐδεμία ὑπάρχει λεία ἢ παρακολοῦθει τῶν ἄσμενων καὶ ἐπιμόνων ὅσον ὁ ὁμοιοπαθὴς ἄνθρωπος. Ἀσχολούμενοι περὶ τινὰ ὑπόθεσιν, ἢ ἐλαχίστη νύξιος ἀρκεῖ νὰ θέσῃ τὸν ἀξίον ἰδιωτικὸν ἀνιχνευτὴν ἐπὶ τὰ ἀληθῆ ἰχνη, διότι, ὡς ἄνθρωποι εἰθισμένοι νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ σκότει, πράγματα ὄντα εἰς ἄλλους ἄορατα, εἰς αὐτοὺς φαίνονται διαυγῆ ὡς μεσημβρία.

Ἡ τάσις πρὸς τὸ φλυαρεῖν ἀνθρώπων τινῶν εἶνε κυρίως ὠφέλιμος πρὸς ἐκεῖνους ὅπως ἀνακαλύπτωσι τὰ μυστικά. Ποδὸς ἐπίτευξιν ἐνὸς μόνου κρῖκου τῆς σειρᾶς τῶν γεγονότων, ἐκεῖνοι πολλάκις διατρέβουσι περὶ τινὰ θέσιν ἐπὶ μῆνας ἐπὶ ἀδρᾶ δαπάνῃ Διαπυθανόμενοι τὸν ἐφημεριδοπώλην, ἢ παρεμποδίζοντες τὴν ὑπερέτριαν καθ' ὁδόν, καὶ συνδιαλεγόμενοι πολλὰς ἐν γένει ἀξιολόγους νύξεις καὶ ὑπαινιγμούς ἀρύνονται, μετ' ὀλίγης συνειδήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐξεταζομένου.

Οὐδέποτε τις διατελεῖ ἀσφαλῆς ἀπὸ τοῦ ἰδιωτικῶ ἀνιχνευτοῦ, καθόσον οὗτος πολλάκις εὐρίσκειται εἰς δημοσίους τόπους ἐν οἷς ἢ ἀναστρίφῃ μετ' ἄλλων ἐνδέχεται ἐνίοτε νὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτηδευματικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα.

* * * *

Λέξεις ἀποχωρισμοῦ.

Κύριε, εἶπε μαθητευόμενός τις πρὸς τὸν διδάσκαλόν του «ὅταν εὐφρέστατός τις καὶ ἠλιθιώτατος εὐρίσκονται ἁπλοῦς ἐν τῷ αὐτῷ ὄρωματι, καὶ ὁ εὐφυὴς ἀπέρχεται ποῖος μένει ἐκεῖ;»

«Αἶ, ἐνοσεῖται, ὁ ἠλίθιος.»

«Λοιπὸν ὑγιαίνειτε, κύριε», εἶπεν ὁ μαθητευόμενος καὶ ὄψετο ἀπιῶν.

ΠΟΙΟΝ ΕἶΝΑΙ ΤΟ ΑΦΩΒΩΤΕΡΟΝ ΖΩΟΝ;

Ὁ μανδρόσκυλος κέκτηται τὴν ἰδιότητα ταύτην· τὸ ζῷον τοῦτο ἐχρησίμευε παραπολὺ εἰς τὴν ταυρομαχίαν ὅταν ἐκείνη ἢ διασκεδάσις ἢ οὕτω πως ὀνομαζομένη ἦτο κοινὴ κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους. Ὁ μανδρόσκυλος εἶνε λίαν ἀφωσιωμένος καὶ πιστὸς σύτροφος, τῆς στοργῆς αὐτοῦ οὐσης συγκετρωμένης εἰς ἐν ἄτομον. Ἐὰν ὁ μανδρόσκυλος ἢ ὁ κύριός του προσβληθῇ θέλει ἀρπάξῃ τὸν ἐπιτιθέμενον τὸν ὄποιον εἶνε δυσκολώτατον νὰ ἀπολύσῃ, εἰ μὴ φονεῖται ἢ προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ κυρίου του.

Ὁ ἀντακαῖος (λουτσοῦς) ἢ βασιλικὴ σπηλιά μεταξὺ τῶν ἰχθύων, καὶ ὁ ἀετὸς καὶ ὁ ἀλεκτορομάχος μεταξὺ τῶν πτηνῶν, συγκατατάσσονται εἰς τὰ ἀτροφώτερα τοῦ εἴδους των. Ὁ ἀλεκτορομάχος ἐχρησίμευεν εἰς τὸ μάχεσθαι. Τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶνε ἀξιοσημείωτον διὰ τὸ φιλοπόλεμον αὐτοῦ, καὶ οὐδέποτε ἐπιθυμεῖ νὰ καταλίπῃ τὴν πάλην ἄχρις οὐ ὁ θάνατος ἐξαφανίσῃ ἕνα τῶν μαχομένων. Οὐδὲν ζῷον ὑπάρχει τὸ ὁποῖον ὁ ἀλεκτορομάχος διστάζει νὰ προσβάλλῃ ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ ἐρεθισμῷ. Ἀκμαῖος τρωγλοδύτης εἶνε τόσῳ ἀφοβὸς ὅσῳ ὁ λέων, καὶ οὐδέποτε διστάζει νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ «βασιλέως τῶν τετραπόδων». Ὡς πρὸς τὴν γενναιοφυλίαν τοῦ λέοντος, οἱ περιηγητῆς τῆς Ἀφρικῆς περιγράφουσι ὡς μικροφυλίαν τὸν ἀληθινὸν αὐτοῦ χαρακτηριστῆρα μᾶλλον ἢ γενναιοφυλίαν. Ὁ καθηγητῆς Houghton λέγει ὅτι ὁ λέων εἶνε ἀλαζονικὸς ἀπατεῶν, καὶ ὀφείλει τὴν φήμην του εἰς τὴν ἐπιβόλλουσαν χαλτῆν του. Αὐτὸς φεύγει ὡς καταδαρμένον ψωρόσκυλον εἰς περιστάσεις καθ' ἃς ἡ τίγρις μετὰ φόβου προσβάλλει καὶ φονεύει.

* * * *

Μαγειρικὸν κατόρθωμα.

Μάγιστός τις διετάχθη νὰ μεταχειρισθῇ τὴν μεγίστην αὐτοῦ ἐμπειρίαν καὶ φροντίδα ὅπως παρασκευάσῃ ἐξαιρετικὸν γεῦμα. Ὁ μάγιστος ὑπῆκουσεν εἰς τὰς ἐδνηγίας του, καὶ τὸ γεῦμα ἔτυχε τῆς τελείας ἐπιδοκιμασίας τοῦ ξενίζοντος καὶ τῶν ξενιζομένων. Ἐγ' ἔδραμα μάλιστα ἐπεσπάσατο τὸν θαυμασμὸν καὶ κατεβροχθίσθη μέχρι τοῦ τελευταίου τεμαχίου. Ἐφαίνετο ὅτι ἦτο εἶδος τι ἀγρίου πτηνοῦ, ἀλλ' οὐδεὶς ἐγίνωσκεν ἀκριβῶς τί ἦτο. Ὁ μάγιστος προσκλήθει ἐρωτήθη

«Τὸ ἔδραμα τοῦτο ἀπῆντησεν εἶνε ὁ θοῖαμβος τῆς μαγειρικῆς τέχνης. Αὐτὸ εἶνε ὅτι ἄνεις ἐνταῦθα ὀνομάζεσθε γλαῦκα.» Γλαῦκα! Ἀνεφάνησαν μετ' ἐκπλήξεως πάντες οἱ παρευτῶτες.

Ἄλλὰ πῶς ἠδυνήθη νὰ λάβῃ τὴν σκληρότητα νὰ φονεύσῃ τὸ δυστυχῆς πτηνὸν; ἠρώτησε κυρία τις. «Ὡ, κυρία, δὲν τὸ ἐσκότωσα, ἦτο ἤδη ψόφιον.»

* * * *

ΖΩΑ ΓΕΛΩΝΤΑ ΚΑΙ ΚΛΑΙΟΝΤΑ

Δύο οὐσιώδη πράγματα ἀπαιτοῦνται ὅπως παραγάγῃ τὸ φυσικὸν φαινόμενον τοῦ γέλωτος εἰς τὸν ἄνθρωπον. Πρῶτον οἱ προσωπικοί, οἱ φωνητικοί ἢ ἄλλοι μῦς, ἐμπεριλαμβανομένου τοῦ διαφράγματος, καὶ δεύτερον, αἱ συγκινήσεις ἢ αἱ ἰδέαι αἱ διεγείρουσαι τὸν γέλωτα. Ζῶα τινὰ κέκτηνται ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ προσόντα. Ὁ Χιμπαζῆς (εἶδος πιθήκου) λέγουσι ὅτι μειδιᾷ. Τὸ μειδίαμα τοῦ τιτιπιθήκου εἶνε παιγνιῶδες.

Ὁ κύων δύναται καὶ νὰ μειδιᾷ καὶ νὰ μορφαῖζῃ, εἴτε ἡ ὀργὴ ἢ ἡ εὐχαρίστησις, ἢ ὑποκρισία ἢ ἡ πανουργία ὑπαγορεύουσι τοῦτο. Οἱ κύνες διακρίνουσι τὰ διαφορὰ εἶδη τοῦ γέλωτος. Οὗτοι δηλοῦσι τὴν διακρίσιν μεταξὺ τοῦ εὐθύμου καὶ τοῦ σαρκαστικοῦ. Αἰσθάνονται εὐκόλως τὸν περιγέλωτον οὐχὶ δὲ σπανίως προσπαθοῦσι νὰ διεγείρωσι τὸν γέλωτα εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ βαθέως λυποῦνται ἀποτυγχάνοντες.

Ὁ Ρωμᾶνός διηγεῖται ἡμῖν περὶ ἐνὸς κυνὸς ὅστις προσεπάθει νὰ διασκεδάσῃ τὸν κύριόν του καὶ νὰ διεγείρῃ τὸν γέλωτά του διὰ τινῶν παιγνιδίων τὰ ὅποια εἶχε μάθει, ἐμελαγχόλει δὲ ἐὰν αἱ προσπάθειαι του ἀπέβαινον μάταιαι.

Ὁ ὄρχηκοντάγκος τις ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τοῦ Λονδίνου ἐδείκνυε πᾶν σημεῖον ἠδονῆς ὅταν οἱ ἀστέισμοί του διηγείρον τὸν τῶν ἀνθρώπων γέλωτα, καὶ ὁ Ἰατρὸς Wood ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ἐξημερωμένης κίσσης ἧτις νῦχαριστεῖτο εἰς τὰ παιδικὰ παιγνιδία, οἷον ὁ πηδηκτὸς καὶ τὸ κυνηγητόν, ὅπως αὐτοὶ οὗτοι οἱ παῖδες,

Ὁ ψιττακὸς εἶνε ἀριστὸς γελαστής. Οὗτος γελά διὰ τοὺς ἀστέισμούς του. Ὁ White, ἐκ τῆς Selborne, πραγματεύεται περὶ τῆς ζωηρότητος τοῦ γέλωτος τοῦ δρυοκολάπτου. Προσφιλῆς τις κολοῖδς τοῦ Ἰεσσαί, λέγει ἐν τῇ ἀμμητῷ ἐκείνῃ «Ἱστορία τοῦ Selborne,» ἐποίησε γέλωτα ὅστις ἦν τόσῳ ζωηρὸς εὐθυμος, καὶ φυσικὸς ὅστε οὐδεὶς ἀκούσας αὐτὸν ἠδυνήθη νὰ μὴ συμμεθέξῃ τούτου.

Διηγοῦνται περὶ τινῶν χελιδόνων ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκβασίν τινος ἀστέισμοῦ γεννημένου ἐπὶ τινος γαλῆς, ἔκαμεν ἐκάστη γέλωτα εἰς βάρους τοῦ ἀπατηθέντος ἐχθροῦ ὁμοιάτατον πρὸς γέλωτα ἐνὸς μικροῦ παιδίου ὅταν γαργαλιᾷ. Ὑπάρχει ὑκινὰ τις ἧτις ἀπὸ τῆς ἰδιότητος τῆς κραυγῆς τῆς καλεῖται γελώσῃ ὑκινά, καὶ ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ ὑπάρχει πτηνὸν τι ὅπερ καλεῖται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον γελῶν ὄνος. Οἱ τῶνοι αὐτοῦ σφόδρα ὁμοιάζουσι πρὸς ἀγροῖκον ἰσχυρὸν γέλωτα. Ὁ ἔξοχος Ἀφρικανικὸς περιηγητῆς, Livingstone, πραγματεύεται περὶ τῆς Ἀφρικανικῆς μελαγχροίνης ἰσίδος, τῆς ὁποίας ἡ κραυγὴ εἶνε ἡχηρὸν χὰ—χὰ—χὰ. Ἐπειδὴ εἶνε ἀληθὲς ὅτι ζῶα τινὰ κέκτηνται τὰ φυσικὰ προσόντα πρὸς τὸν γέλωτα, δι-

καίως ἐπίσης κέκτηνται ὅλην τὴν συσκευὴν πρὸς τὰ χεῖν δάκρυα.

Ὁ κύων, ὁ ἵππος, ὁ ἐλέφας, ἡ ἄρκτος, ὁ ποντικός, ὁ ὄνος, ὁ ἡμίονος, διάφοροι ἐλαφοὶ, ὁ σόκος, ὁ χιμπαζῆς, ὁ μανδρίλος, ὁ τιτῆς, καὶ ἄλλοι πίθηκοι, οἱ βῆες, ἡ κίμηλος καὶ ἡ στρουθοκάμηλος χέουσι δάκρυα διατελοῦντες εἰς συγκινήσεις θλίψεως καὶ λύπης. Ὁ ψιττακὸς δὲν χέει δάκρυα, ἀλλὰ κέκτηται παραπλήσιον τινα δύναμιν λυγμῶν. Οἱ χιμπαζῆδες κλαίουσι ἐπὶ τῷ φόβῳ τῆς τιμωρίας, οἱ πίθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἐνεκα λύπης καὶ ἀποτυχίας, ὁ Κιγκαλήσιος ἐλέφας ἐνεκα αἰχμαλωσίας καὶ περιορισμοῦ, ὁ τιτῆς ἐκ φόβου, τρώμου, ἢ φρίκης, ἢ ἔλαφος κινδυνεύουσα, καὶ ὁ ἐγκακλισμένος ποντικός ἐξ ἀπελπισμοῦ, καὶ τινες πίθηκοι διότι ἐλεεινολογοῦνται, καὶ ὁ νέος σόκος (λέγει ὁ Ἰατρὸς Zivingstone) ἐξ ἀπλῆς δξυθυμίας καὶ ἀσυμφωνίας πρὸς τὰς ἰδιοτροπίας του.

Ἡ Κυρία Burton λέγει ὅτι εἶδεν, ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Συρίας δάκρυα καταρρέοντα τῶν παριῶν καμήλου διψώσης. Δαλῶν τις περὶ τινος ἡμίονου ἀναπήρου ἐνεκα ἡλου ἐμπαγέντος εἰς τὸν πόδα του λέγει. «Ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀπεικονίζετο ἡ ὀδύνη καὶ ὁ ἀπελπισμός. Τὰ δάκρυα ἔρρεον ἐκ τῶν ὀρθαλμῶν του.»

Ὁ Dr Zivingstone ἀναγράφει περίστασιν τινὰ νέου σόκου ὅστις, εἰ μὴ περιεπτύσσετο εἰς τὰς ἀγκάλας ὡς παιδίον ὅταν τὸ ἐπεθύμει καὶ ἐζήτηε, ἐδυθίζετο εἰς πικρότατον καὶ ἀνθρώπινον κλαυθμόν. Ὁ Dr Boerlage ἐπυροβόλησε θῆλυον πίθηκον ἐν τῇ Ἰάβη, ὅστις ἔπεσε, καιρίως τραυθεῖς, ἀπὸ τινος δένδρου, περιπτυσάμενος δὲ τὸ γεγόνον του εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἀπέθανε κλαίων.

Στρουθοκάμηλος, τρωθεῖσα ὑπὸ σφαίρας ὀπλου, εὐροσθῆ ἐπίσης φέρουσα δάκρυα κυλιόμενα ἀπὸ τῶν βλεφαρίδων τῶν μελάνων καθύγρων ὀφθαλμῶν τῆς. Ὁ Gordon luonming ὁ Ἀφρικανικὸς περιηγητῆς, ὁμιλεῖ περὶ ἀφθῶν δακρύων κυλιόμενων ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ψυχορραγούντος ἐλέφαντος. Γηραλέοι ποντικοί, εὐρόντες νέον πνιγέντα, ἐσπόγγισον τὰ δάκρυά των ἀπὸ τῶν ὀμμάτων των διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν των. Πραδείγματα ἄπειρα δύναται νὰ ἀπαριθμηθῶσιν ὅπως δεῖξωσιν ὅτι ζῶα τινὰ ἔχουσι καὶ τὰ φυσικὰ προσόντα πρὸς τὸν γέλωτα καὶ τὰ δάκρυα, καὶ εἰσὶν ἐπιδεκτικὰ αὐτῶν τῶν συγκινήσεων αἵτινες προξενοῦσι τὰ δάκρυα καὶ τὸν γέλωτα εἰς τὸν ἄνθρωπον.

* * * *

Ἀκατάλληλος προμοίωσις.

Νέος ἔμπορος. «Ψυχὴ μου, σὲ λατρεύω! ἐὰν ἠδυνήμην ἦθελα θέσει ὄλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου εἰς τὰς χεῖράς σου!»

Ἡ δεσποινίς. «Καλλίτερα νὰ μὴ τοὺς θέσης! Αἱ χεῖρες μου δὲν εἶνε τόσον μεγάλαί ὥστε νὰ τοὺς χωρέσωσι.»

ΤΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΣΑΣ

Ἐσκέφθητε ποτε πόσοι ἄρρενες καὶ θῆλεις πρόγονοι ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ σᾶς φέρωσιν εἰς τὸν κόσμον;

Ἐν πρώτοις ἦτο ἀνάγκη νὰ ἔχητε πατέρα καὶ μητέρα—τοῦτο κάμνει δύο ἀνθρώπινα ὄντα. Ἐκαστον τούτων ἀναγκαίως ἔσχε πατέρα καὶ μητέρα—τοῦτο κάμνει ἄλλα τέσσαρα ἀνθρώπινα ὄντα. Πάλιν ἕκαστον τούτων ἔσχε πατέρα καὶ μητέρα ὅπερ κάμνει ἄλλα ὀκτώ ἀνθρώπινα ὄντα. Οὕτω πράττοντες ὀπισθοχωροῦμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ—πεντήκοντα ἐξ γενεαλογίας.

Ὁ οὕτω προκύπτων ὑπολογισμὸς δεικνύει ὅτι 139, 285, 771, 489, 534, 906 γεννήσεις ἐγένοντο διὰ νὰ σὰς φέρωσιν εἰς τὸν κόσμον.

Κατὰ τὸν ἀπογραφέα, ἐὰν ἐξ ἑνὸς μόνου ζεύγους, ἐπὶ 5000 ἔτη, ἕκαστος ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἐνυμφεῖθη κατὰ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας, χωρὶς νὰ συμβῇ οὐδεὶς θάνατος ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἤθελεν εἶνε 2, 199,915 ἔχοντα κατόπιν 144 μηδενικά. Ἦθελεν εἶναι ἀναγκαῖος διὰ νὰ χωρέσῃ τοῦτον τὸν πληθυσμὸν ἀριθμὸς κόσμων, κατὰ τὸ μέγεθος τούτου, ἴσος πρὸς 3,166,526 ἀκολουθούμενος ὑπὸ 125 μηδενικῶν.

ΤΕΡΤΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἐν τίνι χώρᾳ οἱ κάτοικοι εὐωχοῦνται ἐπὶ τῶν τάφων τῶν τεθνεώτων κατὰ τινὰς ὥρας τοῦ ἔτους;

Τρεῖς τοῦ ἔτους οἱ Κόπται ἐν Αἰγύπτῳ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐπισκέπτονται τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν τῶν χάριν εὐωχίας, οἵτινες εἰσὶ κατεσκευασμένοι ἐν σχήματι οἰκιῶν. Ἐντὸς τούτων τῶν τυμβοοικημάτων διανυκτερεύουσιν, αἱ μὲν γυναῖκες ἐν τοῖς ἄνω οἱ δὲ ἄνδρες ἐν τοῖς κάτω δωματίοις, καὶ τὴν πρωΐαν σφάζουσι πρόβατον, καί, ἀφ' οὗ μετὰσχῶσι τούτου, διανέμονται τὸ ὑπόλοιπον τοῖς πτωχοῖς.

Καίτοι τοιαῦτα τελεῖται ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐτηρήθησαν ἀείποτε παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, οὐχ ἦττον οὖτως δὲν εἶνε μόναι ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψίν. Οἱ μαῦροι τῆς Χρυσῆς Παραλίας θυσιάζουσι δούλους κατὰ τὴν κηδείαν, ὅπως ὑπηρετῶσι τὸν μεταστάντα εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν κατὰ τὸν βαθμὸν του, οἱ δὲ Σῖναι τελοῦσιν ἑορτὴν τῶν κεκοιμημένων κατὰ τὸ φθινόπωρον, διαρκοῦσαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Αἱ ἄγριαι φυλαὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἄγουσιν ἑορτὴν τῶν τεθνεώτων καθ' ὠρισμένας ἐποχάς, ὅταν ὄλα τὰ μνήματα εἶνε κενὰ καὶ τὰ λείψανα τῶν πτωμάτων, τῶν ἐνταφιασθέντων ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἑορτὴν, ἀνακομισθῶσιν ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ συναποτελέσωσιν ἕνα κοινὸν σωρόν, ἐν τῷ μέσῳ μεγάλης εὐθυμίας καὶ λαμπρῶν τελετῶν, εἰς αἷς αἱ γεινιάζουσαι φυλαὶ προσκαλοῦνται.

* * * *

Εἰς ποίας χώρας δὲν ὑπάρχει Κοινοβούλιον;

Ὀλίγισταί χωραὶ ὑπάρχουσιν μὴ ἔχουσαι εἰδὸς τι Κοινοβουλίου, ἀλλ' ὑπ' ἄλλο ὄνομα, οἷον Γερουσίαν, Νομοθετικὸν σῶμα, κτλ. συγχείμενα ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος. Μόνη ἐξαιρέσειν φαίνεται ὅτι ἀποτελοῦσιν ἡ Κίνα, κυβερνωμένη ὑπὸ σειρᾶς ἀνεξαρτήτων

Συμβουλίων, ἡ Ρωσσία, διευθυνομένη ὑπὸ τινος Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ Τουρκία, ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἡ Αἴγυπτος, ὑπὸ Μεγάλου τινὸς Συμβουλίου, ἡ Μαδαγασκάρᾳ, ὑπὸ εὐπατριδῶν ὑπὸ τὸν Μονάρχην, τὸ Μαρόκον, ἀπολύτως ὑπὸ Μονάρχου, καὶ ἡ μικρὰ ἡγεμονία τοῦ Μονακοῦ, πρὸς βορρᾶν τῆς Ἰταλίας. Ἐκτός, ἐννοητέον, ἐκείνων τῶν χωρῶν αἵτινες δὲν συγκατατάσσονται μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων, πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἔχουσιν ἀντιπροσωπευτικὰ σωματεῖα ὑπὸ ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον, συγκεκροτημένα καθ' ὅμοιον τρόπον πρὸς τὸ Βρεττανικὸν Κοινοβούλιον.

* * * *

Ἀνθρωπίνη παγίς.

Πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν περίπου ἡ Βερολίνοιος ἀστυνομία κατέφυγεν εἰς πρωτότυπον μέθοδον τοῦ συλλαμβάνειν τὰξιν κλεπτῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα δευαταρπάκτορες. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν σκευοφορεῖόν τι κατάφορτον κιβωτίων καὶ βαλλῶν καὶ ἐσκεπασμένον διὰ μεγάλου ἐπιστεγάσματος, περιώδευε συνήθως τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσος διευθυνομένου ὑπὸ μεθύσου καρραγωγέως, ὅστις ἐτταμάτα παρὰ πᾶν καπηλεῖον διὰ νὰ βρῆξῃ τὸν λαρυγγά του.

Ἐνίοτε ἔκαμπε πρὸς τὰ κάτω ἡσύγου τινὸς ἀγυῖας διὰ νὰ παραδώσῃ δέμα εἰς τινὰ ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἀφίνων τοὺς ἵππους καὶ τὸ σκευοφορεῖον ἀνεπιτήρητον ἐν ᾧ ἡσχολεῖτο εἰς τοιαύτην ἐργασίαν. Οἱ κλέπται, οἵτινες ἐκαιροφυλάκτου, ἐπλησίαζον καὶ ἔχωνον τὰς χεῖράς των ὑπὸ τὸν μουσαμᾶν διὰ νὰ ἀρπάξωσι τὰ προχειρότερα δέματα. Ἄλλ' ἐν τῷ ἅμα αἱ χεῖρες συναλαμβάνοντο στερρῶς ὑπὸ τριῶν εὐρώστων ἀστυνομικῶν κληπτῶν κεκρυμμένων ὑπὸ τὸ ἐπιστέγασμα καὶ τοιουτοτρόπως οἱ δράσται τοῦ ἐγκλήματος ἦγοντο εἰς τὸ κρατητήριον.

* * * *

Περίεργον Ρωσικὸν ἐφημεριδογραφικὸν ἔθιμον.

Πλεῖστα Ρωσικὰ δημοσιογραφικὰ φύλλα διατηροῦν «ἕνα ἀχύρινον ἄνθρωπον» ὡς ὑπεύθυνον συντάκτην. Πρὸς ἀμοιβὴν τῆς χρήσεως τοῦ ὀνόματός του λαμβάνει μισθοδοσίαν περίπου δραχ. 6,000 κατ' ἔτος. Ἐν περιπτώσει ποινικῆς καταδιώξεως ὁ ἀχύρινος ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ὑποστῇ τὸν ἐμπρησμόν. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι κατὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ φύλλου, ὀφείλει νὰ φυλακισθῇ. Πρὸ τινος χρόνου ὁ ἀχύρινος ἄνθρωπος τῆς Νοβας Βρέμιας κατεδικάσθη εἰς τετράμηνον φυλάκισιν, τοῦτο ἦτο ἡ πρώτη ποινὴ ἣν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐτῶν τινῶν ὑπέστη, καίτοι ἀπελάμβανε κανονικῶς τὴν μισθοδοσίαν του καθ' ὅλον τὸν καιρὸν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ἡμῶν μετοικοῦσι ἢ ἀλλάσσουσι τρόπον διαμονῆς, νὰ καθιστῶσι γνωστὸν ἡμῖν τοῦτο, ἄλλως δὲν εὐθυνομεθα διὰ τὴν μὴ ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.